

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-720-123(15)17/18(MC/BB)

Warszawa, 9 sierpnia 2018 r.

DECYZJA DNR-1/52/2018

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzy dziecięcej 090JDW8303/17, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. bluzy dziecięcej 090JDW8303/17, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 8 grudnia 2017 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub

„organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący bluzy dziecięcej 090JDW8303/17, (dalej jako: „bluza dziecięca”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu.

Bluza dziecięca 090JDW8303/17, rozmiar 98-104, to biało-granatowa bluza z kapturem, z różowym zamkiem oraz różowym wnętrzem kaptura. Produkt przeznaczony jest dla małych dzieci. Zgodnie z pkt 2.1 normy PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej -- Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej -- Specyfikacja*, zwanej dalej „normą”, dziecko małe to dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia (to jest do 6 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. Z tyłu bluzy znajdują się dwa sznurki dekoracyjne zaryglowane w tunelu i zwisające poniżej dolnej krawędzi ubrania. Sznurki dekoracyjne mają wolne końce, które nie są zabezpieczone przed strzępieniem, a na ich końcach znajduje się supeł. Sznurki dekoracyjne zwisają poniżej dolnej krawędzi ubrania na długość ok. 12 cm. Do bluzy dołączona jest etykieta o treści: „Girl’s Collection. Bluza dziecięca 090JDW8303/17, kod 2010000766767. Rozmiar 98 – 104. Prac zgodnie z instrukcją na wszywce. Jakość pierwsza. Wykończenie standardowe. DYSTRYBUTOR: (.....). Na wszywce znajduje się napis „C’est La Vie. Numer 4”. Na etykiecie zamieszczono skład surowcowy w postaci zapisu: „65% cotton, baumwolle, algodao, algodon, 35% poliester, poliester, poliestere” oraz zasady konserwacji w formie piktogramów.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie (.....) w Bolesławcu, inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali bluzę dziecięcą ocenie bezpieczeństwa oraz badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań normy.

W wyniku przeprowadzonej oceny organoleptycznej inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że bluza dziecięca może stanowić zagrożenie dla użytkowników z uwagi na występowanie sznurków dekoracyjnych zwisających poniżej dolnej krawędzi ubioru, co narusza pkt 3.5.1 normy, zgodnie z którym sznurki ściągające, sznurki funkcyjne i sznury dekoracyjne, łącznie z wszelkimi przetyczkami, nie powinny zwisać poniżej dolnej krawędzi ubrania.

Taka konstrukcja produktu może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków, z uwagi na ryzyko zaczepienia się sznurka o wystające elementy (np. huśtawki, zjeżdżalni) podczas typowego zachowania dziecka, np. w trakcie zabawy na placu zabaw albo zabawy z rówieśnikami.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 4 z 27 listopada 2017 r. – k. 12-15 akt kontroli Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 12 grudnia 2017 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzy dziecięcej 090JDW8303/17 i wyznaczył w/w przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. W tym samym piśmie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie listy dystrybutorów bluzy dziecięcej oraz wskazanie liczby produktów dostarczonych każdemu z nich oraz okresu, w którym produkty były wprowadzane na rynek z uwzględnieniem jednostkowej ceny sprzedaży, jak również, podanie liczby produktów znajdujących się w posiadaniu strony postępowania. Prezes UOKiK wystąpił również o potwierdzenie roli strony postępowania w obrocie kwestionowaną bluzą dziecięcą oraz przedłożenie dokumentów na tę okoliczność.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 8 lutego 2018 r. – k. 9-12 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 22 lutego 2018 r. strona postępowania poinformowała, że podjęła działania w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez bluzę dziecięcą. W tym samym piśmie strona zobowiązała się do przekazania dowodów tych działań do 15 marca 2018 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 22 lutego 2018 r. – k. 13 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 4 maja 2018 r. strona postępowania przekazała faktury nr 4/7/2017 z 11 lipca 2017 r. i 5/7/2017 z 11 lipca 2017 r., na podstawie których zakupiła od przedsiębiorcy (.....) łącznie 692 sztuk bluzy dziecięcej 090JDW8303/17. Wyjaśniła również, że w partii towaru brakowało 21 bluz, dlatego do oddziałów wydany został produkt w ilości 671 sztuk, wg załączonego do pisma wykazu dokumentów MMW. Strona postępowania oświadczyła, że podjęła działania naprawcze w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt, jak również na swojej stronie internetowej zamieściła ogłoszenie informujące o niespełnianiu przez bluzę dziecięcą wymagań bezpieczeństwa, z uwagi na zastosowanie sznurów ściągających zwisających poniżej dolnej krawędzi. Ponadto, strona postępowania zadeklarowała, że nie otrzymała reklamacji na bluzę będącą przedmiotem postępowania. Do pisma dołączyła także wydruk karty towaru, zawierającej jednostkową cenę sprzedaży produktu.

Dowód: pismo strony postępowania z 4 maja 2018 r. wraz z załącznikami – k. 16-28 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 4 czerwca 2018 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania dokumentów potwierdzających wycofanie bluzy z jej sklepów firmowych (.....), a także udzielenie informacji, czy strona postępowania posiada produkt na stanie magazynowym i czy jego cena jednostkowa była taka sama we wszystkich punktach handlowych, jak również nadesłanie wykazu paragonów potwierdzających sprzedaż bluz. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie braków ilościowych w dostawie produktu oraz udzielenie informacji o tym, jakie działania naprawcze zostaną podjęte w stosunku do bluz dziecięcych 090JDW8303/17, których zwrotu dokonają punkty handlowe, jak również tych, które ewentualnie znajdują się w posiadaniu strony postępowania.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 4 czerwca 2018 r. – k. 29-30 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniu 4 czerwca 2018 r. do UOKiK wpłynęło pismo strony postępowania wraz z fakturą VAT 568/05/2018 z 24 maja 2018 r. potwierdzającą utylizację 2 sztuk bluzy dziecięcej. Strona postępowania poinformowała, iż w sieci jej sklepów znajdowały się tylko 2 sztuki zakwestionowanych bluz, które przekazano do zniszczenia.

Dowód: pismo strony postępowania z 25 maja 2018 r. wraz z załącznikiem – k. 31-32 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 18 czerwca 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że z wydanych do sklepów 671 bluz dziecięcych, 669 sztuk produktu zostało sprzedanych, na dowód czego przedstawiła oświadczenia punktów handlowych o nieposiadaniu na stanie bluzy, natomiast 2 sztuki produktu zostały zutylizowane. Do pisma załączono wykaz paragonów.

Dowód: pismo strony postępowania z 18 czerwca 2018 r. wraz z załącznikami – k. 34-127 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 lipca 2018 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

W tym samym piśmie organ nadzoru rynku zwrócił się również o przekazanie dwóch brakujących oświadczeń punktów handlowych o nieposiadaniu bluz dziecięcych, które strona postępowania nadesłała 12 lipca 2018 r.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 5 lipca 2018 r. – k. 128 akt postępowania Prezesa UOKiK; pismo strony postępowania z 12 lipca 2018 r. wraz z załącznikami – k. 130-132 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu wprowadził bluzę dziecięcą na rynek. Pomimo, iż strona postępowania wskazała na etykiecie produktów, iż pełni rolę dystrybutora, a bluzę zakupiła od innego przedsiębiorcy prowadzącego działalność na terenie Polski (na podstawie faktury nr 4/7/2017 z 11 lipca 2017 r. i 5/7/2017 z 11 lipca 2017 r.), Prezes UOKiK uznał, iż zachodzą przesłanki do uznania jej za producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Na etykiecie dołączonej do produktów znajdują się dane przedsiębiorcy będącego stroną postępowania oraz logo (...), którym oznaczone są również sklepy firmowe tego przedsiębiorcy.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 4 z 27 listopada 2017 r. – k. 12-15 akt kontroli Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; faktury zakupu bluz – k. 23 i 25 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym

bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14682:2015-02 jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa bluzy dziecięcej z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej bluzy stanowiły wyniki badań organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej, którzy stwierdzili, że konstrukcja bluzy dziecięcej nie spełnia wymagań określonych w normie i może stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia dzieci, ponieważ podczas typowego zachowania i aktywności dzieci może nastąpić zahaczenie czy też owinięcie się sznurka o wystające elementy (np. zjeżdżalni, huśtawki), co w konsekwencji może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane bluzy nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia dzieci. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania zakupiła łącznie 692 bluzy, (zgodnie z oświadczeniem strony, faktycznie dostarczono jej 671 bluz, bowiem 21 sztuk brakowało w dostawie), które sprzedawała konsumentom w swoich sklepach firmowych. Z zestawienia paragonów wynika, że bluza dziecięca była sprzedawana za trzy różne ceny: za cenę 39,99 zł, którą następnie obniżono do 29,99 zł, a następnie do 19,99 zł. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez bluzę dziecięcą, strona postępowania wycofała 2 bluzy ze swoich sklepów firmowych i przekazała je do zniszczenia, na dowód czego przedłożyła fakturę za usługę utylizacji. Pozostałe bluzy zostały sprzedane (669 sztuk), na dowód czego strona postępowania przekazała oświadczenia kierowników sklepów o braku

produktu na stanie magazynowym. Ponadto, strona postępowania zamieściła na swojej stronie internetowej ogłoszenie dla konsumentów, informujące o zagrożeniach stwarzanych przez kwestionowaną bluzę.

Mając na uwadze dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez bluzę dziecięcą, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż bluza dziecięca nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez te podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy, co oznacza, że ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za ich naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez nią na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą

w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98: *„Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność”*).

W niniejszym postępowaniu za główną okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, iż wobec strony postępowania były już wcześniej prowadzone postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, których przedmiotem była odzież dziecięca. W opinii Prezesa UOKiK fakt ten świadczy o tym, że strona postępowania powinna być świadoma ciąży na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa (decyzje Prezesa UOKiK: nr DNR-1/54/2014 z 14 lipca 2014 r., nr DNR-1/54/2015 z 23 czerwca 2015 r., nr DNR-1/12/2016 z 29 stycznia 2016 r., nr DNR-1/97/2016 z 2 września 2016 r. oraz nr DNR-1/12/2017 z 27 stycznia 2017 r.; decyzja nr DNR-1/6/2018 z 28 lutego 2018 r., nr DNR-1/8/2018 z 26 marca 2018 r., DNR-1/30/2018 z 21 maja 2018 r. oraz nr DNR-1/36/2018 z 29 czerwca 2018 r.). Co więcej, strona postępowania powinna również wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie wymagań dotyczących tej grupy produktów. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest fakt, iż wprowadzona przez nią na rynek bluza jest produktem przeznaczonym dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie. Ponadto, na niekorzyść strony postępowania organ nadzoru przemawia również długi okres wprowadzania tych produktów na rynek (od lipca 2017 r.) oraz dużą liczbę produktów, która trafiła do konsumentów (669 bluz).

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał brak skarg i reklamacji dotyczących kwestionowanych produktów oraz fakt, iż strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru – przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, że kwestionowanej bluzy dziecięcej nie ma na rynku, dowód zniszczenia 2 egzemplarzy produktu oraz powiadomiła konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez bluzę w formie ogłoszenia zamieszczonego na jej stronie internetowej.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. W niniejszej sprawie kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary stanowiła korzyść majątkowa, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży 669 sztuk bluz, które nabyli konsumenci w sklepach firmowych należących do strony postępowania. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań

bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Z zestawienia paragonów znajdującego się w aktach sprawy wynika, iż bluza dziecięca była oferowana konsumentom w trzech różnych cenach – 39,99 zł, 29,99 zł i 19,99 zł, a zatem jako średnią cenę sprzedaży organ nadzoru przyjął kwotę 30 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży 669 bluz dziecięcych wyniosła 20 070 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy podkreślić, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi tylko 5 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania ww. przepisu. Zauważyć należy, że strona nie podjęła pełnej współpracy z organem nadzoru. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 14 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowaną bluzę oraz przedstawienie dowodów na tę okoliczność, jednocześnie zwracając się o przekazanie informacji dotyczących obrotu produktem. W odpowiedzi, strona postępowania przekazała jedynie zdawkową informację o podjęciu działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez bluzę. Wymagany materiał dowodowy strona postępowania przekazała dopiero na skutek kolejnych pism Prezesa UOKiK. Należy również wziąć pod uwagę, że produkt był przeznaczony dla kategorii konsumentów podlegających szczególnej ochronie, tj. dla dzieci, a liczba produktów wprowadzonych na rynek, tj. 671 egzemplarzy, nie była znikoma. Wobec faktu, że strona postępowania wycofała z rynku i zniszczyła jedynie 2 egzemplarze bluzy dziecięcej, a prawie wszystkie bluzy pozostają w dalszym ciągu u konsumentów, są oni w dalszym ciągu narażeni na zagrożenie stwarzane przez ten produkt. Jednocześnie, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

P o u c z e n i e:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania

wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymuje: